

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Liberat se à calumnia coniurationis. Ibidem

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

te bona diem obiit extreum, quatuor votorum Professus ab anno 603.

LXI *Ioannes Gerardi* postquam in Arce Custodes sefellerat, consueta Societatis munia relinens exercitijs spiritualibus plures excoluit, Societatis homines in varia distribuit nobilium virorum domicilia quibus ipse auctor fuerat ad fidem vel ad perfectiorem viuendi rationem amplectendam; plures transmisit Societatis candidatos, *Rogerium Lea, Thomam Strangium, Nicolaum Hart, Thomam Smith* et alii; plures ad studia literarum in ceteris Seminarijs. Tantâ verò pollebat sermonis gratiâ, tam scitè le ad Nobilium mores conluetudinemq; formabat tegebatque loletter personam, ut quicunque efficacitatem in le ipso expertus fuisset congressionis, si quem familiarem habebat cui ut sibi optaret, hunc ad *Gerardi* colloquium induceret, certus effectum expeditum fecuturum: qui etsi nemini deerat præcipue tamen operam ponerebat in ijs excolendis, sive in communi, sive in sciuncto à saeculi curis vita genere, quos ad summum quidpiam perfectumque peruenire posse iudicabat. In le autem obleruauerat Deum inexpectatam non infrequenter suppeditasse intelligendi & eloquendivim, quâ & Hæreticorum Politicorumque occurseret argumentis, & sua neruosius confirmaret; Ut eo minus mirandum sit tam magnam vtriusque sexus nobilitatem ad eius auxilia perpetuo confluxisse; neq; minorem tamen laudem meretur ipsius sincerum atque indefessum Dei gloriae promouenda studium. In alijs autem animaduerterat injici non raro ingentem inter confitendum difficultatem; ut quamvis paratiissimi accederent, repente deficeret animus, corpus langueret, quasi morbo aliquo correptis, & interquiescendum necessario fuerit donec receptis viribus daretur progreedi, perfecta verò Confessione alacres & lato surrexisse, ac dicere solitos, si sciret homines quād magnum afferat bona confessio leuamen nunquam le tanto beneficio priuaturos.

Inter hæc prodij in lucem coniuratio pulueraria; *Gerardus* inter primos Regio Edicto proscriptur velut auctor auctorque coniurationis. Is innocentiae luæ concius diligentia vtendum existimauit vt nè testis integratatis decesset postquam coniurati omnes plecterentur. Itaque confessim scriptis ad Euerardum Digbyrum literis, post sinceram coram Deo iudice & cordium scrutatore sine omni æquiuocatione protestationem quod nulla eius facinoris notitia ad se peruenisset antequam re detecta omnium sermone perulgaretur, rogat vt quoniam ipse conspirationis coniuctus jatque damnatus, nullam nisi à Deo misericordiam expectare iam posset, testari vellet sequentia. Primum Vtrum in die animarum proximè clapo, hoc est, bido triduoū ante detectam coniurationem, venienti (inquit) mihi domum tuam matutino tempore, cum spe & desiderio celebrandi, & miranti non sacram supellecile tantum, sed omnem penè domesticam esse lepositam, non responderis te iter parare in Comitatum Warwicensem ad venandum cum amicis quibusdam, ideoque & canes præmissi; deinde animum aduententi ad alia plura (vt quod ab aliquo tempore c-
V u quos

1606.

1606. quos plures solito alueras, pecunia & quantitatem insolitam ex gregibus venditis & armatis conseculles, (quod ab homine prouido & ad rem attento quanta lemp̄ repereram fieri sine magna aliqua causa non debuisset) verentique nè quid animo agitares, quod tuo quidem iudicio ad cōmune Catholicorum cōmmodum referretur, & monenti videres porrò nè temerè quid ageres sed certo consilio; facile enim esse nocere cūm quis prodesse se existimat. Duo responderis; Primum nihil in communē Catholicorum rem agitari quod quidē tu scires aut mihi posses dicere: Alterum; quod quando cunque tu aliquid in rei Catholicæ vtilitatem suscepturnus es, perspicuum cunctis futurum quantum illam tu tuis commodis & rationibus præferendam censeris. Garnettum etiam (quantum tu cogitatione assequi posses) de huiusmodi re aliqua non esse consultum: qua in responione cum aquiescerem discessi; neque ab eo die te aut ex coniuratis quempiam postea vidi; speroque te testem præterea futurum quam vehementer ego semper ab omni vi & turbulentio agendi modo abhorserim: Et sanè si hac tua tam graui affirmatione mihi non fuisset factū fatis, cito declarassel quantum mihi displiceret omnis violentia, cūm Christi consilium & superiorum mandata ex contrario contendant ut in patientia studeamus possidere animas nostras.

XLI. Erant apud Iacobum Regem eo tempore præcipui, Dux Lenoxiæ, Comes Salisburiensis, & Northamptonius; Hos scriptis literis rogat vt non minus Innocentiae quam iustitiae rationem habere velint, vt tantos viros & ad tam magna natos educatosque decet. Si quis coniuratorum, qui p̄ se ferret mori in timore Dei, sine spe longioris hic vitæ obtinendæ, cum posset dicere auctorem vel conciūm coniurationis, non reculare se præter infamiam, omne genus supplicij perduellionibus debiti: Euerardum Digbeyum, quo familiarissime semper v̄lus fuerat, testari posse quam ignot sibi fuerit hec omnis conspiratio biduo antequam detegretur, flagitat illum eo in articulo interrogari, neque dubitare quin quod verum esset dicturus esset: Literas ad eum scriptas adiungere, vt certius reddantur, quo omnibus notum sit quid ad inregritatem comprobandum requirat. Denique vt non auditum daminare à moribus Dei alienum est, ita æquas audiri postulantibus præbere aures excelsi esse animi, ac tum generis dignitati, tum amplitudini potestatis congruentissimur; quorum omnium haud dubitaret viros tantos habituros rationem.

Migrat ex
Insula.

Quid *Digbeyus* moriens testatus sit in loco dictum est. Quid cæteris ipsique Regi v̄lsum sit inde colligi potest quod post reorum examinationem, & inspectis literis, quas ipse per plateas Londinienses de nocte curauerat spargi, remissus inquisitum est; initio enim tanta est sedulitate quæsitus, vt nouem diebus continuis in antro domestico latere necesse fuerit, fame & frigore enecandus (erant enim festa Natalia) nisi pia domesticorum caritas (quibus nocte erant latebra) modū reperiisset in tenebris quidpiā esculentī quandoq; porrigendi. Et potuisse diutius delitescere (nam commodas sibi ædes cōpararat) at videns non posse seco fructu quo olim calamitoso illo tempore versari, nactus opportunitatem